

erdészeti politikája, vagyis az erdőgazdálkodásra hatást gyakorló politikákat kell követnünk, ismernünk és elérnünk, hogy az erdőgazdálkodás szempontjait a számunkra legelőnyösebb formában vegyék figyelembe.

Ezért lesz fontos az EU Erdő Stratégia, mint keretrendszer és ezért lenne fontos a különböző EU-fórumok és -formációk – ideértve az Európai Parlamen-

tet is – munkájának, előkészítő és jogalkotási tevékenységének befolyásolása a nyílt konzultációktól a jogalkotásban megjelenő, szövegszerű javaslatokig.

Éljünk az érdekérvényesítés minden lehetőségével, használjuk ki a Brüsszelben működő szakmai szervezetek (pl. Európai Magánerdő-tulajdonosok Szövetsége – CEPF, Európai Állami Erdőgazdálkodók Szövetsége –

EUSTAFOR) nyújtotta fórumokat, kapcsolatokat és lehetőségeket is.

Az EU-tagságunk óta eltelt másfél évtized bebizonyította, érdemes és szükséges a brüsszeli folyamatokra figyelni, befektetnünk a jövőnkbe. Most ez fokozottan igaz és időszerű.

Szepesi András
szakmai főtanácsadó
Agrárminisztérium

Magyarország erdészeti tájai – új kötetek

Éppen három éve, hogy megjelent Magyarország erdészeti tájainak tájcsoportokba összevont első két kötete, a Nagyalföld (I.) és az Északi-középhegység (II.). Ezeket dr. Király Pál 2017 decemberében írt recenziójában „sötétzöld” kötésű könyveknek nevezte el, utalva az 1963-ban közkinccsé vált, Danszky István nevével fémjelzett és zöld vászonkötésű miatt csak „zöld könyveknek” emlegetett sorozat köteteire.

Mielőtt a Tisztelt Olvasó valamiféle negatív felhangot vélne kicsengeni a „sötétzöld” jelzőből, szeretném megnyugtatni, hogy az valóban csak az új sorozat köteteinek megjelenési formájára utal. Sőt, Király Pál kritikus, de igen pozitív kicsengésű könyvismertetője újabb lökést adott annak a szándékunknak, hogy folytassuk ez irányú munkánkat. Ennek eredményeként készülhetnek el a soron következő, a *Dunántúli-középhegység* (III.) és a *Kisalföld* (IV.) erdészeti tájcsoportok kéziratjai.

A folytatás nemcsak azért fontos, hogy a sorozat teljes legyen, hanem azért is, mert az erdőgazdálkodás feladatait meghatározó feltételek és igények folyamatosan változnak. A jogos társadalmi elvárások miatt az erdők védelmi és közjóléti funkcióinak egyre nagyobb lesz a súlya, remélve azonban, hogy a fatermesztés minőségi fejlesztésével összefüggő célkitűzések sem szenvednek csorbát.

Ezért például a jelenlegi szinten érvényesülő biodiverzitás megőrzése, főleg az ökológiai feltételek rosszabbodása mellett az erdőgazdálkodásnak igen nagy kihívást jelent, mint ahogy a klímaváltozás kedvezőtlen hatásainak érvényesülése is.

Olyan szemléletváltás szükséges, ami elsősorban a fafajmegválasztás, a szénlekötés és széntárolás, vagy a természetesség tárgykörében várható. Az erdészeti tájak sok szempontú jellemzése

mindehhez megfelelő alapokat nyújthat. A most megjelenő kötetek is nagy hangsúlyt helyezve a tudományos igényességre, a gyakorlatiasságra, a szemléletességre és a közérthetőségre:

- ismertetik a tájföldrajzi viszonyokat, kiemelve a tájtypológia, a tájszerkezet, a természet- és társadalomföldrajz szempontjait,
- bemutatják az erdészeti jellemzőket a termőhelyek, a faállományok, azok természetessége és az erdővédelem vonatkozásában, valamint
- elemzik az erdőgazdálkodás történeti helyzetét, általános feltételeit, az üzemmódokat és azok változatosságait.

Éppen e szerkezetnek köszönhető, hogy az ajánlott irányelvek révén, mint ahogy

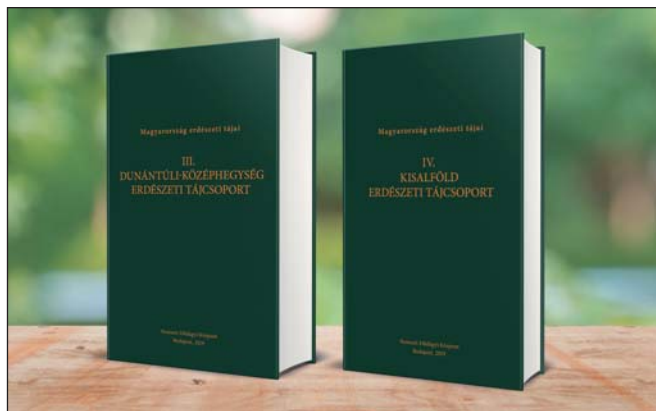
Király Pál recenziójában írta: „...az erdőgazda szabadkezet kapott a lehetőségek közötti választásra. Ez nagyfokú rugalmasságot vitt a könyvbe, ami az időállóság egyik feltétele.”

Az újabb két kötet megjelentetésében is elvülhetetlen szerepet játszott *Wisnovszky Károly*, az NFK elnöki tanácsadója, aki frontembere volt az anyagi fedezet megteremtésének, és akinek hajthatatlan, de udvariasan számonkérő fellépése miatt az egyes szerzőknek kiadott fejezetek rendre elkészültek.

Ugyanígy kiemelném *Kovácsévics Pál* erdőrendezési referens áldozatos, fáradságot nem ismerő munkáját, aki a mintegy ötven szerző tevékenységét

szervezte és a szerkesztéssel együtt járó szakmai és technikai feladatokat színvonalasan elvégezte.

A hamarosan megjelenő két kötet nagyszámú tudományos és gyakorlati szakemberből álló szerzői gárda széles körű tudására és gyakorlati tapasztalataira épülő áldozatos munkának köszönhető. Ajánlom nemcsak az erdőgazdálkodásban jártas szakembereknek, hanem a magyar erdők sorsát szíven viselő és azt szerető gondolkodónak, így az erdőtulajdonosoknak, a jövő nemzedékét nevelő pedagógusoknak, de más, a vidékfejlesztés, az agrárium, a termé-

szévédelem vagy a vízgazdálkodás területén tevékenykedő szakembernek is.

Külön köszönet illeti az Agrárminisztérium Erdőkért és Földügyekért felelős államtitkárságát a kiadással együtt járó költségek előteremtéséért, bízva abban, hogy a még hátralévő két erdészeti tájcsoport (Dél-Dunántúl, Nyugat-Dunántúl) megjelentetése is megvalósulhat.

Ehhez szakmánk segítségét kérjük abban is, hogy szerzői felelősséget vállalva támogassák törekvésünket. A kötetek korlátozott példányszámú beszerzéséről bővebb felvilágosítás az NFK Erdészeti Főosztályán kapható.

Dr. Führer Ernő
főszerkesztő